

متن پرسش

اقای جوادی املی در باره ی النساء نواقص العقول این نظر را دارند که زنان چون در محیط جامعه قرار نگرفته اند عقلشان رشد نکرده. یعنی این فراز از نهج البلاغه را در بستر تاریخ و متناسب با آن زمان تفسیر کرده اند. در صورتی یک اشکال روشی به این وارد است. اگر شما این را در بستر زمان تفسیر می کنی؟ چرا در مورد دیگر احکام این کار را انجام نمی دهی؟ مثلاً حق حضانت زن یا حق طلاق یا ارث یا تشبه به کفار در یک زمان خاص و رفع آن در یک مدت دیگر و..... چرا اینها را نیز در بستر زمان تفسیر نمیکنی؟ در ورد این اشکال روشی خواهشا توضیح منطقی دهید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عین جملهی آیت الله جوادی «حفظه الله» که بنده بالای خطبه ی ۸۰ یادداشت کردم این است: « این خطبه که سید رضی صراحت دارد که پس از جنگ جمل ایراد شده و با توجه به این که روش سید رضی تقطیع کردن خطبه های حضرت بوده و قسمت هایی را می آورده که جنبه ی بلاغت آن زیاد بوده معلوم می شود عایشه مورد خطاب است. به گفته ی آیت الله جوادی این خطبه هیچ پایگاهی ندارد، چون برهان هایی می آورد که خود را نقض می کند، لذا به اهلش وا می گذاریم. برای آن که فرهنگ قرآن را در مورد زنان بدانیم باید آیات زیادی را مد نظر قرار دهیم » بنابراین نقص عقل زنان، سالبه بانتفاع موضوع است و به کلی نمی توان بر آن تأکید کرد مگر آن که معنای عقل را در این نوع متون یک نوع عقل معاش بگیریم و معتقد باشیم شأن زنان نیست که خود را وارد این امور بکنند و خداوند آنها را برای آن امور خلق نکرده که البته در این مورد هم جای مستثنائات باقی است. بنده سعی کرده ام در کتاب « زن آنگونه که باید باشد» جایگاه آن نوع روایات را روشن کنم. موفق باشید